

[Bundvad.]

udtryk for at man ikke kunne vinde ind på. Hvis vi nu regnede på tallene, ville vi nok meget hurtigt finde ud af, at sådan forholder det sig. Vi skal derfor efter min mening regulere i forhold til den udvikling, der er sket på arbejdsmarkedet, og således at der gives en reel forhøjelse.

Jeg kan ikke se, at man skal bruge tallene fra 1958 til 1968 som udregning; man skal sige: hvor langt kom vi til i 1968? Vi skal ikke tænke tilbage på tallene, der ligger lavere, jo længere vi kommer tilbage, for det er vel ikke folketingets eller regeringens tanke, at vi skal sænke niveauet for de ældre? Vi skal tværtimod forhøje det, hvis vi kan komme til det. Dér vil jeg gerne sige til fru Clara Munck, at jeg godt kan forstå et vist forbehold fra et regeringspartimedlem i øjeblikket, men jeg må måske have lov til at minde om et konservativt forslag om forbedring af folkepensionen fra 1967 op til 60 pct. Fru Clara Munck nævnede også tallet i dag, men der var bare ingen penge i det, og det skulle vente. Jeg mener, at vi skal fortsætte udbygningen og i den udstrækning, vi kan, også forhøje beløbene. Det kan vi se på i udvalget og foretage nærmere beregninger.

Med hensyn til den automatiske regulering vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at vi tidligere har prøvet på at finde en reguleringsfaktor, og det er ikke lykkedes endnu. Vi prøvede i min tid i socialministeriet at finde en, men vi kunne ikke. Sidste gang, vi drøftede det, var vi inde på, at vi ved kilde-skattesystemet fik nogle nye og hurtigere beregningsmuligheder, end vi tidligere havde haft, og vi har fået udbygget Danmarks Statistik, vi har fået edb-anlæg og systemer, der kan regne hurtigt for os. Derfor tror jeg, vi skal foretage en ny prøvelse af sagen for at se, om der ikke nu er en chance for at finde frem til en faktor i sådan en automatisk regulering. Jeg mener, at vi efterhånden må kunne gøre det. Jeg vil også sige, at det, at man automatisk regulerer i forhold til arbejdsmarkedet, jo ikke er ensbetydende med, at man dermed har låst bevægelsen i pensionerne fast, for det er bare et spørgsmål om, hvilket tal man ind sætter i den eventuelle regulering.

Med hensyn til førtidspensioneringen vil jeg meget gerne understrege det stigende behov, der bliver for at se på problemet.

Tempoet er stigende i erhvervslivet: forceret arbejde, nedslidte folk og stressede folk og ofte i en alder, hvor det ikke er muligt at omskole dem eller revalidere dem til noget andet. Desuden finder der en strukturændring sted i landbruget og mange andre steder, inden for detailhandelen f. eks., og rammer en sådan strukturændring folk oppe i nærheden af pensionsalderen, er problemet ofte så stort for dem, at de ikke kan klare det.

Jeg er ganske enig i de betragtninger, der har været fremført her i dag om, at det drejer sig om, at folk skal være i beskæftigelse til normal løn, og jeg er fuldkommen enig i de betragtninger, fru Clara Munck var inde på om fortrinsstillinger for disse folk. Men vi er i den situation, at der er mange mennesker op imod den alder, der ikke er så hårdt ramt, at der kan være tale om invalidepension, men som dog heller ikke kan omskoles til anden beskæftigelse, og det er de nødsituationer, vi må tænke på. Dér er jeg sådan set ked af, at man siger, at det kan socialreformkommissionen klare, idet jeg dog kan udtale glæde over, at man vil fremme arbejdet hermed. Men vi har været enige om, at den kommission ikke må bruges som syltekrukke, og det håber jeg ikke skal være tilfældet med denne sag, for den haster.

Med hensyn til fradragreglerne er det rigtigt, som ministeren henviste til, at folketingets skatteudvalg har haft denne sag til behandling. Dér citerede ministeren fra betænkningen det, der er rigtigt, at en kombination af reglerne fra sociallovgivningen og skattelovgivningen kan give nogle resultater, som er urimelige. Det må vi se at finde en løsning på, for vi er i den situation særlig med hensyn til ægtepar, at hvis de bare tjener en lille smule ud over pensionen, så, jeg havde nær sagt straffes de, for så trækkes der så meget fra, at det ikke kan betale sig at arbejde, og det er en ulykkelig situation. For mens vi på den ene side har en del folk, som ikke kan følge med op til pensionsalderen, men må have førtidspension, må vi på den anden side være interesseret i, at folk over pensionsalderen kan være beskæftiget, det er en fordel både for dem selv og for samfundet. Derfor mener jeg, at vi skal se, om vi ikke kan finde en løsning her. Det er muligt, det skal ske både over den sociale lovgivning og over skattelovgiv-